

Tots els carrers de Girona

El carrer del Vesuvi

521

El carrer de Vesuvi és al polígon Kim, de Taialà. Va des del carrer dels Alps al de Teide, tot i que inicialment era previst que arribés fins al carrer d'en Josep Maria Prat. Però, com pot observar-se fàcilment tan sobre el terreny com sobre el plànol, es va construir una casa al mig del carrer, entre Teide i Cervino, i el pas va quedar bloquejat. El carrer de Vesuvi va quedar així reduït a les seixè dimensions actuals i el tros més proper al polígon Josep Maria Prat va quedar integrat en el carrer del Cervino, que té per aquesta causa una poc habitual forma de lletra T.

Al polígon Kim de Taialà hi ha d'altres noms de cims muntanyencs. Qui els hi va posar fou Emili Caula quan era alcalde de Sant Gregori i president del GEIEG. Segons ell mateix ens ha explicat, és un gran aficionat a l'esquí i per això va triar noms alpins per als carrers de les urbanitzacions que van fer-se en terrenys de la seva família. Resulta

xocant, tanmateix, que podent triar noms del Pirineu de Girona, anés a escollir-ne de tan exòtics com el de Vesuvi, muntanya prop de Nàpols que és famosa per la seva activitat volcànica des de l'antiguitat —quan sepul·tà Pompeia i Herculà— fins ara —que serveix com atractiu turístic— i no precisament per a la pràctica de l'esquí.

Les incidències del pla parcial del polígon Kim, aprovat pel ministeri de l'habitatge el 9 de novembre del 1965, les vam explicar detalladament en referir-nos al carrer dels Alps. A ell remetem el lector interessat (PUNT DIARI, 29/V/1984).

No hi ha constància de la data exacta en què fou batejat el carrer, ja que, com hem comentat en d'altres ocasions, en aquella època l'ajuntament de Sant Gregori no tenia el costum de prendre un acord de ple i, per tant, no hi ha cap referència als llibres d'actes. Pot dir-se, però, que va ser l'hivern del 1970.

El carrer del Vesuvi es troba situat al polígon Kim, de Taialà.

El carrer queda inclòs en el territori de Taialà que el desembre del 1974 fou annexionat al terme municipal de Girona. Ha es-

tat aquest ajuntament el que, a començament dels anys vuitanta, hi ha realitzat la infraestructura urbanística: clavegueres, as-

faltat, enllumenat i aigua potable. El gas no hi arriba encara.

J. Fabre

EL LECTOR ESCRIU

ve de la plana anterior taller amb M. Isabel Casal; i a hores d'ara pensem que ja està tot dit.

Voldria recordar-li a M. Isabel Casal que el taller partia d'un programa (en té possessió i constància) elaborat i basat en els objectius, continguts concrets i enfoc metodològic, així com també que els dos organitzadors són llicenciats en Pedagogia Terapèutica i, com a tals, els hagués estat útilíssim compartir criteris de dinàmica de grup, metodològics i didàctics (sobretot quan M. Isabel Casal es permet afirmar, com aquell qui domina el tema, que era encarat a mainada massa conflictiva i que se'ls ha deixat fer molt).

Finalment, són molts els plantejaments que haurien de canviar perquè ens dignéssim repetir l'esmentat taller en aquesta institució (convé recordar que no tenia afany lucratiu i que no ha suposat cap despesa monetària a la Casa de Cultura de Salt).

A l'hora de fer afirmacions, i molt més valoracions, cal mesurar molt bé les paraules perquè una avaluació basada en allò que es desconeix només evidència la voluntat i ignorància de qui les fa. **Jordi Muner i**

Armengol. Nico Calvo i Cañizares.

«La Peña Unionista Figueres deixa d'animar»

Sr. Director, Amb prec de publicació, que li agrairia de tot cor.

Molt distingits Junta Directiva U.E. Figueres, socis i aficionats. La Peña Unionista fa set anys que es va fundar. Érem uns aficionats que ens proposàvem animar el nostre equip, la U.E. Figueres. Vàrem anar durant aquests darrers anys per tot arreu de Catalunya i Espanya, donant suport al nostre equip i passant de tot, que ara no és el moment d'explicar, per ésser tants els bons i dolents moments que hem passat per animar la nostra «Unió».

Ara que fa un any que el nou estadi està inaugurat, hem trobat molts d'obstacles per tirar endavant aquesta tasca d'animar.

Resulta que els aficionats, quan l'equip no funciona o juga malament, es fixen en la xerínola que fa la Peña per donar suport als jugadors per superar-se, perquè l'equip surti guanyador; hem tingut pressions de molts afec-

cionats, diguem afeccionats per tenir un respecte, perquè quan l'equip no funciona ningú no és capaç d'animar, i en estar a l'estadi, al mig de la gent, es consideren molestats pel soroll dels Bombos i Trompetes. Per això la Peña ha decidit «deixar d'animar», i no tenir més problemes amb aquests senyors que es diuen afeccionats.

I en aquests moments tan dolorosos per als qui formem la Peña, hem pensat dedicar-nos al Futbol Base, i així serà la manera de no tenir més problemes, ja que el que hem fet durant aquests anys ha estat sempre pel bé de la Unió Esportiva Figueres i per tots, sense tenir mai cap benefici.

I per últim, volem donar en nom de la Peña les gràcies a tots el qui any darrera any ens ajudaren a tirar endavant aquesta tasca tan difícil que és animar, i també a la gent que, desinteressadament, també col·laboraren amb nosaltres.

Gràcies a tots i Visca la Unió. **Josep Buixó.** President de la Peña Unionista. Figueres

El psicodrama d'un poble

Sr. Director, La convivència és un art i, fins

tot, diria que un luxe. La democràcia (invent tant llunyà que potser n'hem perdut el significat) comporta canvis polítics i, per tant, la possibilitat de crítica o acceptació de conceptes diferents a l'hora d'interpretar la societat. Han passat les eleccions. Uns han guanyat, d'altres perdut. Aquests canvis afecten d'una manera més directa les poblacions petites, en què els alcaldables i futurs regidors sovint són familiars, amics i coneguts entre ells mateixos.

Aquest cop, Begur ha estat sorprès per un joc de vots que ningú no s'esperava i això ha produït reaccions pròpies d'un sàinet dolent. Com una riuada sobtada, les darreres eleccions (amb-nou alcalde socialista al front de l'ajuntament) s'han endut el capteniment de gran part dels begurencs, i han aflorat velles rancúnies personals, enveges i recels. Amb una immadura total, hem buscat «l'anyell expiatori» per alliberar-nos de la pròpia culpa o error.

Servei d'espionatge casolà amb interpretació de serial televisiu, ha informat amb la rapidesa del tam-tam de suposats suborns per formar candidatures fantasmales per tal de fer perdre els guanyadors (PSC). Ressentiments del perdedors (CiU) per la

celebració de la victòria dels contrincants, per gent amb el vot hipotecat. Dimissions, projectes avortats, aldarulls al carrer; càtedra de bar.

Tot plegat, un immens, monumental i tristíssim psicodrama que porta a la memòria els millors temps de la postguerra, en què es necessitaven avals per aconseguir un treball o estaves exposat a les més absurdes depuracions. En definitiva: en aquest país, «el més calent és a l'aigüera». **E. Cruells.** Begur.

FE D'ERRADES

El personatge que apareixia en la fotografia de la pàgina divuit de la nostra edició d'ahir, a la informació sobre el Valvi, era Joaquim Vidal, president del Valvi, i no pas Guifré Gol, com erròniament es deia.

La Institució Alt Empordanesa per a la Defensa i l'Estudi de la Natura (IAEDEN) és qui ha denunciat, davant la junta de protecció dels aiguamolls, els danys que ocasiona la neteja del rec dels Salins, i no pas la mateixa junta, com erròniament s'afirmava en la plana 14 de l'edició de dijous passat.

Família Margarit - Benavent

Agraeixen i donen les més expressives gràcies, aprofitant aquest mitjà de comunicació, a tots els familiars i amics, per les manifestacions de condolença i acompanyament en l'acte d'enterrament d'Anna Maria Benavent i Diaz.

Girona, 27 de juny de 1987

NECROLÒGIQUES

FRANCESC ROURA I IGLESIAS

Als 88 anys d'edat, a Banyoles, va morir ahir **Francesc Roura**. Era natural de **Besalú** i residia a **Banyoles**. Era vidu de Maria Batrolic Begudà i tenia una filla.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església parroquial de **Besalú**.

FRANCESCA ESCURA I ARGELÈS

A Banyoles, va morir ahir **Francesca Escura**, a l'edat de 64 anys. Ha via nascut a **Sant Joan de Mollet** i residia a la carretera de **Palamós**, 62. Era casada amb **Guillem Capdeferrós** i tenia un fill.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església parroquial de **Bordils**.

MARTÍ ESTRACH I MOMPIO

A Girona, als 68 anys d'edat va

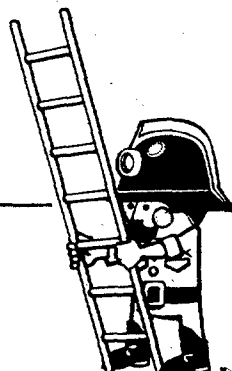
morir ahir **Martí Estrach**. Era natural de **Riudarenes** i residia al carrer **Sant Martí**, 45, de **Riudarenes**.

Era casat amb **Maria Busquets Busquets** i tenia dos fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 5 de la tarda, a l'església parroquial de **Riudarenes**.

SERVEI DE
NECRO-
LÒGIQUES

Tel. 21 35 08

COLLABOREU
AMB ELS
BOMBERS
☎ 085